

Referat despre justitia si dreptul evreilor - prima parte

Justitia in perioada vietii de nomadism era administrata de sfatul batri nilor clanului; iar dupa trecerea la viata sedentara, de batrinii satului. Alaturi de acest tribunal laic mai functiona si un tribunal religios format din preoti care pronuntau sentintele in numele lui Yahwe. Dupa instituirea monarhiei s-a creat si un tribunal regal, ca un fel de instanta suprema. In toate aceste trei jurisdicii comunale, sacerdotala si regala legea civila nu se deosebea de cea religioasa.

Judecata se tinea dupa cum se obisnuia si in alte tari ale Orientului Antic in fata portii orasului. Nu se judeca niciodata fara prezenta a cel putin doi martori, care erau obligati sa asiste si la executarea pedepsei, inclusiv in caz de executie capitala. Daca martorii depuneau marturie falsa erau pedepsiti ei insisi cu aceeaasi pedeapsa pe care urma sa o primeasca si acuzatul. Cand nu puteau fi adusi martori (de pilda, in unele cazuri de furt) se recurgea la juramint care se presta in templu, in fata preotilor. Un alt mijloc uzitat in asemenea cazuri (si pe care il vom regasi si in Europa Evului Mediu) era "judecata lui Dumnezeu" in esenta, un fel de tragere la sorti. Daca cel condamnat nu putea fi gasit sau prins, era blestemat; iar cel care il cunostea si, luind cunostinta de faptul ca fusese blestemat, nu-l denunta, suferea el pedeapsa pronuntata impotriva condamnatului.

Dupa pronuntarea sentintei urma imediat executarea pedepsei. Pedeapsa corporala obisnuita consta in lovituri de baston (nu mai mult de 40, suficiente insa de multe ori ca sa provoace moartea). Alta pedeapsa era priverirea de libertate; de exemplu, hotii care nu puteau restitui furtul erau vanduti ca sclavi. Pedeapsa cu inchisoarea o pedeapsa introdusa dupa modelul altor popoare din jur a fost aplicata dupa intoarcerea evreilor din captivitatea babiloniana. Nu lipseau nici anumite instrumente de tortura.